

54.

Af herr **A. G. Jönsson** i *Mårarp*, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående ändringar i gällande bestämmelser i afseende å vaktbetjentes vid postverket tjänstetid.

Då det är statsmagternas gemensamma skyldighet att tillse, det icke blott statens tjänstemannacorpser erhålla en efter hvars och ens kompetensvilkor, tjänsteåligganden och ansvar afpassad lön, utan äfven att tjänstetiden är så indelad, att grundad anledning till klagomål i sådant afseende ej måtte förefinnas, så anser undertecknad att följande erinran är väl befogad.

Vaktbetjente vid postverket hafva under senare tid låtit komma till allmänna kännedom, bland andra, ett missförhållande, som af hvarje rättänkande anses böra så fort möjligt är afhjelpas, det nemligen, att deras tjänstereglemente icke vet af någon fridag, hvaraf följt att många af desse under flera årtal ej haft en enda söndag fri. Det måste till och med förvåna den, som betänker att dessa personer blifvit ställda utom gränsen för medborgerliga rättigheter i afseende på gudstjensts firande, hvilken rätt till och med straffanstalternas invånare tillgodonjuta, och som i ett kristligt samhälle ej bör vägras någon dess medlem, att ett sådant förfarande mot en icke ringa grupp aktningvärda medlemmar, bestående af brefbärare i städerna och på andra större platser, postiljoner i postkupé eller på landsväg samt vaktmästare, kunnat eller kan opåtaladt få passera; det är min fullkomliga öfvertygelse. Huru man än betraktar detta förhållande, antingen ur kristlig, moralisk, social eller till och med sanitär synpunkt, så förblifver det orimligt att fortsätta på samma sätt. Den allmänna upplysningen med derpå grundade rättsprinciper tvinga till rättelse af alla missförhållanden; och i detta fall äro så humana anspråk af vederbörande framställda, att ingen må undra öfver om ett gynnsamt svar är allas fasta hopp, ty det gäller endast att blifva på det närmaste likställd

med jernvägspersonalen i afseende på ofvannämnda frisöndagar, då dessa hafva hvar tredje söndag fri. Denna önskan finnes uttalad af ett möte här i Stockholm den 8 oktober 1886, hvilket finnes refererad i Aftonbladet n:o 234 den 9 oktober samma år.

I den fasta öfvertygelsen, att denna omordade tjenstepersonal vid det inbringande postverket icke må behöfva förgäfves begära rättelse, vågar jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes vidtaga sådana åtgärder, som äro af nöden för att postverkets betjente, utan afdrag af de bestämda löneförmånerna, måtte varda befriade från tjenstgöring hvar fjerde söndag.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 13 Maj 1887.

A. G. Jönsson
från Kronobergs län.